

Woluwe - St. Petrus, 18° Julii 1912

Honorato Seniore Professore,

Me recipere vestro estimato Epistola et vide cum gaudio que vos es disposito ad fave revisione de principios de Academia concernente vocabularis.

Optimo solutione es adptione (in principio) de toto Latino. Es solutione que place plus ad publico et id doctos.

Publico, non obstante apparentias contrarias, es neophobo; illo non ama lingua artificiale; pro plurimo personas lingua artificiale es idea utopico, ridiculo. Si nos vole fac accepta interlingua, nos debe defini illo in modo que excludit absolute omne idea de lingua artificiale; nos debe affirmare in modo forte et claro vestro adhaerentia ad ullo lingua existente, naturale et homogeneo, sine mutatione arbitrario, sine restrictione (ad minus in principio).

Per adptione de Latino toto, nos reconcilia cum vestro movimento inter publico que admira ~~id~~ lingua antiquo et prestigioso; nos attice etiam Ecclesia catholica de que latino es lingua officiale; nos place ad omne homines doctos, que ama latino ut vehiculo de civilizatione.

Ut scribit Sr Passo, proclamatore de Latino adoptato ut interlingua es "clamata", potente ad mundo intellectuali, tam ad intellectualiales de Ecclesia catholico quam ad illos de Franco-Masoneria; quasi omne Franco-Masones es advocatos, medicos, etc, ergo Latinistas.

Nullo alio principio pote habe tanto influentia quam illo de adhaerentia ad Latino. Principio de maximo universalitatis analitice es abstractio sine non es intellecto ab publico. Et affirmatione de isto principio indica adptione de lingua "artificiale", nam omne selectione es arbitrario, artificiale. Nos debe loque de selectione, solummodo post adptione de principio Latino, ut simplice consilio practico, sed non ut ~~base~~ base de lingua.

Nos loque de selectione in nota que sequit affirmatione de adptione de principio Latino. In isto nota nos da consilio (non precepto) pro facilitate use de latino ad publico mundano.

Latinistas que scribit inter se pote uti latino ut illo es (si illos es compatibile), sed quando illos scribit pro publico moderno, illos debe accommodare suo lingua ad intelligentia de publico.

Quando vos loque italiano cum Italianis de vulgo populo, vos non loque in idem modo quam quando vos loque cum professores de Universitate de Torino; vos uti vocabulo plus diffuso et evita subtilitates grammaticale.

Et si vos debet loque italiano cum homine de alio natione, vos fac vestro italiano adhuc plus simplice; vos elige, in italiano, illo vocabulo que vos crede es noto ab omne extraneos.

Situatione es identice pro Latinista que vole scribit latino pro publico moderno. Illo debe evita omne elementa latino que non es noto ad publico. Isto demonstra que es utile et necessario da consilio pro use de latino ad lingua internationale.

Isto consilio es simplice et breve: 1° Supprime omne flexione; 2° Ute, cum experientia doce que omne flexione es non-necessario; 3° Ute, cum preferentiv, vocabulo latino que vive in linguis modernis; isto es facile nam existe milles de vocabulo que vive in linguis modernis et es noto ab omne homine educto.

Concernente selectione de vocabulo latino, me prefer die "vabulo latino que vive in linguis modernis", potius quam "vabulo latino-anglo".

(*) Sed nos debe modifica propositione de Sr Moeser que fac allusione inutile ad mutatione de vocabulo moderno conflictante cum Latino. Isto conflictu non existe. Per exemplo Universitate in latino ~~novis~~ significa Schola Superiore et sensu antiquo de universitate es verso ab universalitate. Isto ultimus vocabulo non es vabulo neoromano, sed vabulo de Latino Scientifico uso in saeculo XVIII. Illo perveni in linguis modernis per canale de Latino Scientifico. Ergo toto isto cauteba, iudicato ab Moeser, es inutile. Nos non adopta Latino Antiquo, sed Latino toto (incluso latino novo); in latino novo non existe, in generaliter, conflictu cum linguis modernis et omne cauteba, es inutile.

Pro applica isto ultimus consilio (latino-anglo) es necessario cognoscere anglo aut ad minus posside vocabulario etymologico de Anglo. Tale obligatio est ingratu ad multe personas.

Ad contrariu si vos dic vocabulo "latino viventi in lingua recedens", vos permitte applicatio de vestris regula ad omne personas docto. Nam omne persona docto cognosce plus aut minus uno lingua neolatinu. Et vos facit unu de lingua ad 150 milliones de homines que habe, ut lingua maternu, Italianu, francu, hispanu, portuguesu.

Ceterum, obligatio de elige vocabulo latinu in Anglo implica adhuc idea de lingua conventionali, quasi artificiali. ^{et melior} ~~Responde~~ que vos non ~~est~~ ^{est} ~~obligatio~~ ^{obligatio} super obligatio, difficile pro multo ~~est~~ ^{est} ~~eligere~~ ^{eligere} vos vocabulo in lingua que illos forsan non cognosce. ~~Et non debet applicari docto~~ ^{Et non debet applicari docto} ~~et~~ ^{et} ~~parvo~~ ^{parvo} vocabulario de Brno aut de Pinth, id es parvo vocabulario de illo "linguacchio conventionali".

Concernenti selectione de vocabulo latinu, es bonu applica proverbio ~~francu~~ ^{francu}: "Glissez, mortels, n'affégez pas". Omne formu, nimis precioso, concernenti selectione et difficultate et da ad interlingua apparentia de lingua conventionali artificiali. Character artificiali es edito solo fer ~~maribus~~ ^{maribus} ~~littoralibus~~ ^{littoralibus} concessio ad practicantes de Latino simplici.

Principiu de Academia ad dirigere se non ad fabricantes de Dictionariis et Manualibus, sed ad omne docto que vole uti Latino ut lingua internationali et non debet es obligato de consulta vocabulario de Brno et Pinth aut de dictionariis anglo; debet sufficere posside dictionariu latinu et cognosce illo lingua neo-latino.

Si vos vol de consilio speciale ad fabricantes de Dictionariis, vos potu ad ~~esse~~ ^{esse} ~~consilio~~ ^{consilio} supplementariu concernenti latino-anglo. Sed isto non es multo utile. Nam latino-anglo non differ multo ab latino viventi in omne lingua. Et es preferibile que principiu de Academia ad dirigere ad omne practicantes de interlingua, que illos vole preparari aut non illo Dictionariis, que illos cognosce aut non Anglo.

—*—
Sic vos non vole cognosce vocabulo latinu ex lingua moderno. Sed ubi illo ~~est~~ ^{est} ~~vocabulario~~ ^{vocabulario} de toto latino? Non existe libro que contine toto vocabulario latinu. Dictionariis latinu de Scholasticis, in generali, contine solo vocabulo antiquo. Ergo es necessario ad opta regula generale que permitte referre vocabulo latinu in lingua moderno, ubi illo es de facto et practicantes de Latino scientificis ^{regula} que permitte cognosce an vocabulo moderno es latina aut non.

Post ruina de Imperio Romano, Latino continua vivere in duo currentes differentes: 1° Currente populare, - Latino es ad opto ut lingua maternu ab plure populis; in isto functione, Latino si corrupto et de nascentias ad dialectos regionale: Gallico, Francico, Hispano, Portuguesu, etc. Isto Latino (neo-romano) non es, in generali, internationali. 2° Currente erudito, Latino es ad opto ab docto ut lingua de scientias, de administrationibus, etc; in isto unu Latino remane puru; illo ad opto novo vocabulo necessariu pro expressione de ideas novo, sed isto novo vocabulo es creata in modo regulare ab Latino antiquo. Es isto vocabulo novo que me defini "constructo cum elementis non deformato de Latino antiquo (incluso Græco latinizato)".

Es et isto Latino scientificu (de 2° currente supradicta) que deriva maiori parte de lingua moderno neo-latino et quasi toto vocabulario nominato "internationali".

Si existe in lingua moderno milles de vocabulo internationali, non es quia Roma antiquo de ad vos isto vocabulo (multo de isto vocabulo non es jam creata in tempore antiquo); non es non plures quia populis communica isto vocabulo uno ad alteros. Non. Vocabulario internationali existe (in generali) per influentia de Latino scientificu, usque lingua interna-

fronale usque ad fine de saeculo XVIII. Vocabulario internationale es extracto directorio in isto Latino.

Ergo es bono ¹⁹ustificato per historia de latino et de linguas modernis, que nos ~~reconstitue~~ reconstitue illo Latino Scientifico, de que exiit nullo Dictionario completo, ~~incompleto~~, de que exiit nullo Thesaurus, excepto isto linguas modernis que recipe duo vocabulos ab Latino Scientifico.

Quocirca dic non vole adpta vocabulos neo-romanos. Isto non es vero. Nos adpta vocabulario latino, sed nos quare illo ~~non~~ in omne loco ubi illo es. Non es nostra culpa si linguas neo-romano habe adpta magiore parte de latino quam linguas germanis aut slavos. Maximo parte de vocabulario neo-romano non es neo-romano, non es de origine popolare, sed de creatione scientifico, extracto ex latino scientifico.

Ultimo editio (jam veteri) de Dictionnaire de l'Académie française contine 32.000 vocabulos, de que solo 6000 es vocabulos vero ^{francisi} (de origine popolare); cetero 26.000 vocabulos es vocabulos erudito, muticato ab Latino Scientifico, et commune cum plurimo linguas de Europa. Si nos attribue isto vocabulos ad Latino, nos non fore signto; nos reditue ad Latino quod fertue ad Latino.

Nos non vole adpta vocabulos neo-romano, sed nos vole vocabulario puro latino. Sed nos non vole excludere ex Latino vocabulos latinos que es conservato in linguas romano, pro solo motus que linguas romano ^{adpta} ~~adpta~~ illor.

Me es occupato cum J. Moore ad prepara Dictionario Anglo-Interlingua, que nos intitula: Latino Simplificato, et Lingua Internationale: English-Interlingua Dictionary.

In isto Dictionario nos recipe principis dato in meo Circulare 2 (ergo puro latino); vocabulos neo-romano es uso solo quando latino ^{defice} defice; nos non ute abbandona, abbatte etc sed desere, lingue, relin- que, etc et depice, sterne, etc. Inter vocabulos de latino novo, me cito adpsta, addirige (f. idrem), etc. Solo conditione requisito pro adpsta de vocabulo novo-latino es 1: suo constructione regulari 2: ^{ergo sensu} ~~ergo~~ non debe es in contradictione directo cum latino antiquo.

In praefatione de Dictionario nos vade formula vortus principis. Orthographia adpta es illo de latino sine modificatione (ae et oe mane ae et oe). Nos explica in praefatione possibilitate de scribere latino sine flexione (ex. 1).

Primo paginas vade appare in numero de Augusto de The International Language. Statim que me recipe probas de impressione, me communico illor ad vos, pro revisione.

J. P. Basso annuntia ad me que illo vade prepara Dictionario Italiano-Interlingua. Illo habe acceptato meo collaboratione. Me vade tenta de supprime in Vocabulario de Basso omne que non es correcto latino (abbandona, ancora, allora, etc).

Post terminatione de praecedenti labores, me incipe compositione de Dictionario Francis-Interlingua, in que me

